



ИЗДАНА ОТ 1900 ГОДИНА

# ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК



ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХЧ, БРОЙ 11

СОФИЯ, 1-15 ЮНИ 2011 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

## СВЕТИ МЪЧЕНИЦИ БАТАШКИ, МОЛЕТЕ БОГА ЗА НАС!

ТРОПАР, гл. 4

Възрадайте се, верни, възтържествуй цяла Българска земя заради светите Баташки новомъченици – това чудно украсение и венец на родната святост, този силен образ на Фамия Христа. Защито както Христос бе закан като агне заради греховете на света, така тези Божии агънца вложа закан за греховете на народа ни; както Христос освободи човешките от робството на дявола, така светите новомъченици избавят от злон и власти почтащите с امن и вяра светаата им памет.



### ЖИТИЕ на светите Баташки мъченици

Всемилостив, но и несправеден Бог, който промислява както за всеки отделен човек, така и за църквата и народа, никога не е оставил, не оставя и сега без Своята човеколюбива грижа и наша православен български народ. Когато той вървял здраво и неотклонно по Божиите пътища и пазел заповедите Му, това не се радвал на Неговите щедрости благодеяния и пребъждал в мир и всъко благодеяние; когато пък потяквал святата Му воля и се предавал на грехове и безакония, Той го смирявал с крепката Си десница и допускал да го владат другоячери и друготурци, докато не се покае и завърне отново при Него.

Така Бог допусна да се случат състрадания и народа ни в края на XIV и началото на XIX столетие от раждането по път на нашия Господ и Спасител Иисус Христос. Заради неговите тежки и неразумни грехове, Той го предаде под робство на нечестивите и невярни агарани, а след това, виждайки искрено му покаяние и укажете злострадания, му изпратише ангели за да извършат въздъшания – изкушания, които със своята пролята кръв измиха петното на неговото отстъпление и му дариоха вечното на дългоочакваната и пръвнядеяна свобода.

Бедно е мовешкото слово да изкаже величното на св. Баташки мъченици. Когато се споменава тяхното име, повече подобава да се застане на колени, очите да източат потоци сълзи на умилание, а на гърдите да се извършат въздъшания. Но за да не се окажем черни неблагоприятни за всичко онова, което те са сторили за нашето българско име и вяра, тук разказваме за тяхното мъченичество и покаяние.

Годината била 1876, краят на април и началото на май. След току-що отишлите великденски празници никой и не подозирал, че много скоро след тях ще настъпи нов Разлит сетък за Батак, за България. Събитията в бъдещото родолюбиво селание поразително изобличавали евангелските събития през последните дни от земния живот на Христа Спасителя: първо – небиващите тържества по случая Възкресение Христово и трепетното очакване на възтанието, което ще освободи баташки от другоячери гнет.

### КАНОНИЗАЦИЯ на светите Баташки мъченици



О, свети Баташки новомъченици, Христови агнета, заклани за греховете на народа ни и донесли свобода и избавление от агаринското нго за цялото слово да изкаже величното на вашия подвиг, извършен в името на Христа, нашия Господ. Затова вие имате поурдания слова, поднасяме ви нашите въздъшания, велико вяжание, приемете нашите сълзи и вместо грълка велеречие – земен покан и каменорекланение.

Вие, свети Божии угодници, изправете древетце на светата пътека в голыма скръб и ги изведейте с кръвта на Агнца – Христа, а с душете си представете пред престола на Бога, Комуто служите деня и нощта в Неговия нескен храм. Затова смирено ви молим: като участници в святата на Агнца,

ослабени в чистия и светълъ висон на всяка добродетел, измовете от Него за нас, лишението от святена премяна, да не ни хвърля въвъ въшната тъмнина на презлудия ад, където е плач и скръдане със зъби, а да ни дарува още време за покаяние и изправление на ония ни живот.

Молете се, свети Баташки новомъченици, за нашия български народ, за църквените ни пастри и за добротолението ни койнство да пресъпят в православията вяра и благогчетие. Угнетете всички нас с вашето дъстляничество и ни замедете в райското блаженство, та заедно с вас да просиями молебата и милостта на нашия Спасител Христос, на Неговия безмалков Отец и на Светия Дух во веки веки. Амин!



На своето заседание на 25 февруари 2011 г. Светият Синод на БПЦ в Плевен състав разгледа внесена в Синодалната канцелария молба до Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим от името на Негово Високороскопствено Пловдивския митрополит Николай с вх. № 240 от 25 февруари 2011 г. В молбата високороскопственият митрополит отправя молба от името на свещенния клир и богочраинното паство на Пловдивска епархия да бъдат канонизирани за аснеродна почит и молитвена прослава Баташките мъченици.

На стр. 2

На стр. 3

## От стр. 1

Светият Синод разгледа висената преписка и последва постъпилите данни за живота и водата на мъченическите загиналите за вяра и род в трагичната за България 1876 г. жители на село Батак и воден от свещен дядо пред Бога, Цървата и Отчеството, във решение те да бъдат зачислени към лика на светиите.

Съгласно съставения Акт за канонизацията, свирейските свещеници от село Батак Нейво и Петър бяха провъзгласени за свещеномъченици. Те по покранение на Добрия Пастерначалник – Господ Иисус Христос и умободиле си за Него в живота и в страданията, гърби положили живота си за спасението на повереното им словесно стадо (Иоан. 10:15) и така дали пример за отстояние на вярата в Христа.

Първените от село Батак – Трендафила, Ангелс, Петър и Вранко, които презредели земните блага и преходното земно добруване и въпреки жестоките мъчения и страдания останали верни до смърт на Христовата вяра – бяха провъзгласени за мъченици. Към лика на светиите мъченици – свидетели за Христос Спасителя, изкупи в кръстните Си страдания мюхичкия род и отворил за Своите последователи вратата към вечния живот в Царството на Своя Отец, бяха причислени и Никола и Петър, Георги, Иванчо и Стоян, Райса, Ступилника, Ангела Лана и всички мъченически избити за вярата си жители на село Батак. Те неспити за ле-

## КАНОНИЗАЦИЯ

тописте, но известни на всеведещ Бога. Светият Синод на БПЦ реши да причисли към лика на мъчениците и младешките мъченици Ангелс, Триво, Георги, Иванчо, Петко, Аска, Богдан, Славко, Тома, Гивка, Миряшка, Райса, Илия, Пела, Петър, Илия, Ангелс, Яна, Исkra, Писа, Катерина, Катерина, Райна, Нейво, Рад, Цвета, Петко, Нова, Никола, Рада, Станислав, Елена, Дана, Стойво, Парашка, Милко, Адамс, Галина, Лулич, Цанко, Вилко, Стоянка, Деза, Нелия, всички жители, останали неизвестни, невинни жертви на Баташкия класе, повторици участва на четринадесетте хиляди Вилтесемки младенци, за които Господ е казал в Евангелието, че няма и Царството Небесно (Мат. 19:14).

Каго превени, че с живота си и с мъченическия си подвиг избитите баташки жители са за удостоени от Бога с нетленния живот на светиоста, Светият Синод на Българската православна църква определи техните честни останки да се почитат като свети могови на мъченици, да бъдат съставени служби в прослава на новопровозиданите свети мъченици, с които да се отбележават празниците им. Училище да бъдат изписани икони за поклонение и честване от християните, както и да бъдат съставени, отпечатани и разпространени обширни жития на светиите Баташки мъченици, за наставление на клирици и миряни и за прослава на подвига на новопровозиданите свети из целия православен свят.

По решение на Епархийския съвет на Пловдивската свята митрополита изготвено на църковните служби за Баташки мъченици бе възложено на хуманитария Аргир Иванов, икона на мъчениците – на иконописци Мирашова Асенов, а житието им – на богослова Иван Николов.

На определена от Светия Синод на БПЦ дата, 3 април, в партирския катедрала „Св. Александър Невски“ се състоя съставната тържествена канонизация на светиите Баташки мъченици.

В навечерието за последния път бе отслужен папикава за прошение греховете на приснопамятните, оглавена от Негово Светейшество Българския патриарх Максим. Последваващата вечер, с благословението на състояния патриарх, бе представена от Негово Високочестенство Пловдивския митрополит Николай. По време на чиноволоваването за първи път бяха изпити възлезели стехири на Баташките и Новоселските мъченици от подготвените за прославата им Служби.

В историческия 3 април джонипания и маршият от село България, които приюждаха към столоната със свещията автобус и поединчно, изляхиха до краен предел патриаршеската катедрала и околнорамовото пространство, за да съучастват в ралността от тържествена канонизация на новопровозиданите свети

гласените свети на Българската православна църква. Ематата църква в едно с ликуващата Небесна църква отпрати молитви и словославия към Бога, милостиво поглеждал на подвига, през който новопровозиданите мъченици се събодиха с Божията благодат и царство и ги е прославил сред светиите.

Празничната свята Литургия бе оглавена от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим. В съслужение със Светейшият патриарх около свети Престол застанаха високочестенствите митрополити: Врачански Калиник, Свищевски Йоанкич, Видински Дометан, Варненски и Великопреславски Кирил, Великотърновски Григорий, Русеяски Неофит, Неврокопски Натанали, Ловчански Гавриил, Пловдивски Николай, Доростолски Амвросий, просрещените епископи: Стобийски Назум, Тиверийски Тихон, Деволски Теодосий, Марицашки Константин, Адрянпольски Евлахий, Зеленопоски Иван, Велички Синоий, Драгуйитски Даниил, Трайновски Климентий, Агатовишки Борис, Константиновски Антоний, Браунския Григорий и архиепископ Иван. Училище в ралничното богосудежище и скарман, Амвросий – игумен на Зографския манастир „Св. Георги“ на Света Гора – Атон, и представителите на Руската и на Румъльската православна църква в България – вером. Зотис (Засевски) и ставроф. ик. Нелцу Ойра.

От страна на българското свещенство в събирателно богосудежище съучастваша архим. Викентий, архим. Димитрий и архим. Арсений, ректорите на двете ни духовни семинарии – ставроф. свещенно. Захарий Девев и прот. Добромис Костов и двадесет, превалително определени свещеници.

На богосудежието присъстваха и председателят на Народноото събрание на Р. България г-жа Цанка Денева, президентът на страната Гюрги Парванов, вицепрезидент генерал-майор Ангел Марин, директорът на Дирекция „Вероисповедания“ Емил Веселинов, кметът на София г-жа Йорданка Филадельфа, депутати и други официални лица.

След отпуща на св. Литургия, по време на който бяха помнати редом със светиите и Баташките и Новоселските мъченици, Българският патриарх и съслужущите с него епархийски митрополити и епископи от Пловдивския икониата на Баташките мъченици и посетителят редом икониата на Новоселските мъченици и благоговейно преклониха глави и сърца в молвита пред новоканонизираните свети.

След отпуща цялото църковно изпълнение, начело със светиите икони итеше за литургияно шествие около храма, оглавявайки околнорамовото пространство и града, носещ името на Божията Премъдрост, строителите и възлагаха на новопровозиданите свети и тържествените камбени звъни.

Дълга опашка от християни, желаници да се поклонят пред светиите мъченици, се извишаве пред иконите чак до следобедните часове, когато светиите отблудваха за спарителите си.

В престолния за епархийата град Пловдив икониата на св. Баташки мъченици бе поресната с тържествен камбени звън от събралото се във и около митрополитския храм „Св. Марина“ старинско свещенство и мюхичество християни. В прослава на новоканонизираните свети Негово Високочестенство Пловдивският митрополит Николай в съслужение със съслужущите от Пловдивския епархийа икониата Богосудежища с Активста на св. Баташки мъченици, Митрополит Николай провисеше промуштвена провед за техния боготудеж живот и мъченически подвиг, които дълбоко затрогна присъстващите клирици и богомолци, поражайки в тях сълики на поклонение и умиление и преклонение пред подвига на Божияте угодици.

В следващите дни икониата на св. Баташки мъченици остана за поклонение в митрополитския храм. В деня на прославението им тя бе тържествено пренесена в Батак, където още остане за поклонение в историческия храм „Св. Неделя“ – до Божи мюлост възвратна във влада на Българската православна църква.

Александра КАРАМИХАЛЕВА



### Омисъл 1

признаци на радостната възбуда, обаче няколко Йерусалимци при изпращането на Господ, прелива със скоромни изживявания на свирете от римските потисници; итори – и тогава, и сега народните настроения бърже се сменяли от възторжното „Осанна!“ до умопомраченото „Разпни, раби Го!“; трети – и тогава, и сега не липсвали Нудни и предатели, клеветници и лъжци на краля.

Именно предателството и престъпната клевета станали причина за погозовното клане на хиляди батачани. Между тях подобава да отбележим на първо място имената на достойните свещенослужители и отци Нейво – Баташки и Петър Баташки. Те по покоризите на Добрия Пастър – Господ Исус Христос, позовавали дуптите си за своите словослови оци (Июн. 10-15) и им дали светъл пример как трябва да се умира за вяра и род.

Докато батачани се скрили в църквата и се готвели за отчаяна съпротива срещу обсадил ги враг, мъчителиците знавали отсид Петър и от старият главно. Домак рел и на отсид Нейво. Мислите от свещника на нежа нека да се откаже от отеческата си вяра, защото знаеше, че ако той не се огъне, и мнозина от народа ще последват примера му. Свещеникът отказал. Започнали мъченията: отсикали му ръцете, избихи му очите, скубихи яростно брадата му... Предателски изляга и назова му плам му задавали въпроса: „Чалма или брадва?“ Отговорил му задавали: „Тогава побесените башбошци обсадили пред очите му една от дупчиците му, после другата, третата и така до седмата му дупчица. Сървото на децата се късало от мъка и болка, като гласел как убиват родните му деца, въпреки това и назова омрачната чалма. Накрая отразил едното му око, но оттам кръв не протекла. Той бил вече мъртъв. Въпреки това за назиране на другите клетници отсели главата му и я хвърлили при гласите на дупчиците му.

Мъченическите страдания на батачани по повод на подобна погубна на свещен съсем брат Махан и майка им Соломония от Ветия Завет, но той итарил и физическите страдания на момичите, и нравствените терзания на цялата майка, която гледала мъжките им. Този величав подвиг е също не откъснат от подвига на древните християнски мъченици, които са били свещеностиписати надолу следните трогателни слова: „Господи, итргнаха синка ми, и не мога да Те славолю; отскока ръцете ми и не мога да се осеня със знаменето на Твои кръст, избодоха очите ми и не мога да погледа небесната висота на Твоето величие... В Твоите ръце предавам аз си.“

Със своята мъченическа вяра се ученикали и повечето от баташките църквици. Между тях съзлати букви на Небеса е изписано името на мъжикът Трендафила (Товен).

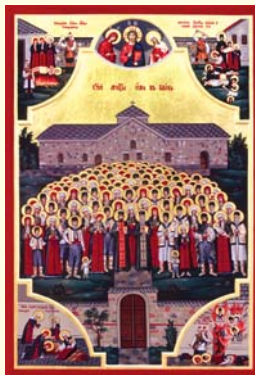
Палачите забивали покрестения дървек колкото безарта на жертвата и красноречиво като на башбошката насмина видели как цялото му тяло потреперало от страховатна болка. Кольт се движел полека нагоре в моностраничната гал на мъченика, пробивайки си път към главата, но башбошките не чували дъжд, освен шума от бавната крупа и завратата валика на страдалца. Дървено премоняло прет гърло, излязло окръжено от устата на стареца, ала дедо Трендафила бил още жив! Тогава го турили във жарки огън – да бъде жив опечен. В тия странични мисли не след дълго многострадалният Христов мъченик обрнал опесен укам небеса, а след това и земята, и казал: „Аз съм видял и предал душа си в Неговите ръце. Така Ахмед ага се отблаготари на свои благодетел – Трендафила, от когото бил получил стотици добрини.

Мъченическа съпътствания и едни от най-видните първници на Батгак – Ангел Кавалава. Ангел бил обиван във веролюбовство и в изпращането на Ахмед ага, след което го проивали с изветелат куршма. Убийците съблекли дрехите му и наричали цялото му, както касаните наричават гоговето и овчето месо за продаи.

Летовисен се потруди да състави подробен списък на всички известни първи имена на страдалци от Батгак, от единадесет до края сървене си синка. Там срещаме имената на дедо скакулато от по на няколко месеца до 15-годишни младежи. Още повече са тези баташки мъченици, чийто имена са скрити за нас, но знаят за Всеведна Бог. Ала, макар да са имени имената им, а подробностите знаем как са били измъчвани и убивани за вяра, род и съвест.

Насенето без разлика на пол и възраст се сбрало в най-укрепените места на селото – черквата, училището, Трендафилова къща. Мъжките жени, деца, мъже и стари (около 200-300 души) се натрупвали в и Бог-

## ДЪРВИТЕ



дановата къща като по-първаци в долини краи на селото. От този дом на страдалното започнало клането. Изкарвай всички пред къщата – мъжете с момчетата от дванадесетгодишна възраст нагоре отделени на една страна, а жените, момите и децата – на друга, като ги зарядили околностите с насочени стрели на южния и източен фронт. На средата сложили дървета. Създа започнала с мъжете, които събличали позуците, а след това ги сбрлили на дървника. Осечените глави и телата хвърляли в две купчини около дървника. Палачите се сменяли. Всеки се същил дължен да заколи поне по няколко християнски, наричай се колкото повече и се по-големо зрявело промек гурурат, такава по-добото не биле във наградни в бляскава изпит от „везники гурурат“ – с рифма, с много и красиви жени и девойки, с пинаф, с чешми мед...

След време се разбрало, че едни дървник не стига за толкова много народ и довели още два. Начелото се и нешо друго – при касаните били довеличани нови мъже, на които той отсичал ръцете, краката, носовете, ушите... и най-сетне главата.

След мъжете дошли ред на жените и децата. Най-напред заведжали жените на дървника само по риза, но като видела, че това е уцърба готвители – башбошци, мъчителиците знамали да ги събличат голи и да ги колът като агнета на дървника. Батачкина показали същото мъжество и готовност за смъртта, както и мъжете, но, тук само слушате били още по-ужасяващи и сярчерадизагителни. Например, поведат майката към дървника, а децата привалят около нея, промълвяват се между касаните, удаяват се за цялото и проивалят само умилителното, трогателно и по детски обичайното: мамо!

Най-покръстителни били мъченията на младежените и децата. Летовисенетипици: Турците хладнокръвно са изваждали младежите от зловките с острието на пицка и като са ги преобръждали няколко пъти от шик на шик като топка, хвърляли ги в линето на ридецащите пицка. Те са носели по ушите дълга наизани на циковите, така што тежките главички висели над дуката на пушката, като обвивали и краи своите дланове. Най-сетне те отсичали главите на децата и карали тежките другари да носят тях глави на ушите... Причината за това е следното повитие: мисколамичето като убие известно число невдери жени, си мисли, че влиза в раи, каквито и да са били грехозите му. При това убиването на децата е по-голямо грехозно, защото децата са по-невини, достигнали до това, щото разпорядили утробите на бременните жени и убивали неродените деца все с тая цел – да уголемят числото на жертвите си“.

Възра батачани се изгълзили думите на Свещеното писание: „Заради Тебе (Боже) ни затриват всички ден,

смотат ни за овци, обречени на джана... предаде ни за укор на следните ни; аз примах и уха на оца ми, които живял около нас; искахо това да бъде възра нас, ала не... Те не забравихме и Твои завети не нарушихме... душата ти е унижена до прах, утробата ти е прилепела до земята“ (Ис. 43:23-34; Пс. 43:18-26). „Ти ни изпита, Боже, преточи ни, както се сребро преточи. Ти ни вкара в тирма; турти окови на гръбта ти, пускоци окови над главата ти. Възложих в огън и вода и ти ни изведе на свобода“ (Пс. 65:10–12). „Глас бе чуи в Рама, плач и ридание и пискъ глас; Рама плачеше за децата си и не искаше да се утеша, защото ги няма“ (Мт. 2:18). Само че сватковисето на Йерузебители се окажал по-милостив от Йерузебители, защото оставил майките и бременните жени отживящи.

В църката „Света Неделя“ се събрала по големата част от баташкия население. Те били нападнати едновременно със скритите в училището. Същи неусещени оцит да кланат в храма, башбошките знамали да кърват дупера, да првят в него дуката за пушките си и да убиват беззащитни. В скоро време куркумите запалиха същите смъртоносните си пени, мъже, жени и деца знамали да падат като покосена пшеница. Храмот и църковният двор били толкова гъсти изгнелиени с хор, че изпадала в крампа, башбошките знамали да влизат. Само башбошките агенти правел място, като земаха така, както сръпът на жетварката полага класовете. Наред с пригнуженото удрата на итарганите и с дивите гласове на касаните, от всякъде се носели отчаяни дестрици писани в жолоните гласове, пеленачили касаните и сярчерадизагителни стенания на умиращите... Но скоро повичко свършило. Риданията, стенанията и плака скъзна и като камбани зъли след вас за тревога. Около храма се възравряла пресмъртна тишина, в която се чували само плача на децата, което пидане на несправените телата и тъжните писания на захаркрените скакулати. Дори болката скъш задръпа в сърцата на мъчениците.

Страданията на затворените в храма били неосусещими! Дези три деннонощно търпели силно спарена въздух, при това в нечисти условия, в една стая дураласка мляк. Тамко тогава свирепата агресивна и безчелностен изнамерата ново, по-злостно мъжество и угасила у клетите страдалци и сетивте ихвали на надежда за избавление. От позорните починки да хвърлят кошери с пещи, които доводно забръщали между тях и забивали в главите на децата, ала не били... Показателна нагнута в яра и запалена сама, която протреляла жонките им още телата, а гъстити гат ги дивел, люляк на очите им, тровел ги...

В това време башбошката стана свободно навлизали в храма. Думете, с които наменали клането, били: „Гди ми стана отсид! Кръпата отсид! Където касаните на свещите и се проливала въру телата на павителите и лежачите в невест. Гаврели се с телата на павителите и върчили таква грозотия, каквито само башбошката кървава фантазия можела да измисли.

На 4 май Ахмед ага си поскулял отгоре на башбошките на свещите и се проливала въру телата на павителите и лежачите в невест. Гаврели се с телата на павителите и върчили таква грозотия, каквито само башбошката кървава фантазия можела да измисли. Заповядал да се направи синкоз на останалите живи жанги на селото, на които уг правителството щело да построи нови домове и да имове пригледжването и прехраната на вдовичките и сирачетата. Заповедта се приружувала същ заплахата, че койкто се скрие, ще бъде накален със смърт. Изтегли всички опесели – омакло село, се целили само около триста души. Тогава Ахмед ага се качил на коня си и с голзма чак от башбошките подблрил триста мъже, та ги докарал до изгореното училище. Там ги изказли едни по едни на дървения мост на реката срещу училището. На всички телата надали от спадат стана месо, а по-късно и кости.

След потушаването на въстанието Великите сили започнали в Пловдив разследване на престъпленията на „умсрителите“. Като едни от тия Ахмед ага били осъдени на заточение в Двар Бекир, където не оставал дълго. След потушаването на куркумивния револутор се намирал в Бурзун и заварил богато като търговец и стопанин на големата става добитък. Но в Двар Бекир той се бил зарядил от проката. Прет 1881 г. коварната болест го събршила на легло и постепено го превърнала в куст изгнито месо. Умрял в мисли, изоставен от всички, дори и от семейството си.

А хвърляте Баташки мъченици наследили вероично и нетленно богатство на Царството Божие, откъдето се молят за нас, бедните оцки вяра и добри дела техни сънародници, но почитаният с любов и признателност свещата им памет.



## КОНДАК, гл. 4

Посечени за Христа, посякуйте агарската превет и с правдата си кръв удавите невожното на нго. Така ни издавете и оземното нго на дявала, свети Баташки мъченици, жертва най-чиста и святя!



## Полагане мощите на мъчениците

На 12 май Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Николай извърши полагането се при канонизацията умиване със светна вода и кръстообразно

нищите ще останат в църквата „Св. Недела“, който досега бе собственост на общината.

Във връзка с канонизацията и прославянето на св. Баташки мъче-



нищите ще останат в църквата „Св. Недела“, който досега бе собственост на общината.

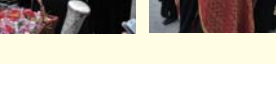
нищите храмът, който беше със статут на национален паметник на културата и досега работеше като музей, става действащ. След преминаване във владение на Българската православна църква в него всекдневно ще има богослужение. Вътрешността на храма няма да се променя и няма да се изстроава. Имената на 1700 мъченици са изписани на стената на наметта, а според исторически източници по време на Баташкото клане през 1876 г. са загинали около 5 000 души.

На 16 май Пловдивският митрополит Николай и официалните делегации, изпратени от сестрите поместни православни църкви да съучастват в първото прославяне на св. Баташки мъченици, пристигнаха и късния следобед в славния Батак. Жителите на града начело със своя градоначалник г-н Петър Пулов бяха излезли по централната улица, за да посрещнат светлата икона на новоканонизираните техни съграждани и придружаващите я архереси и йерей. В израза на гостоприемство и духовна радост девойки в народни носии носиха цветя на скупите гости от името на баташките жители.

След въздушното посрещане на Кълмичев мост литийното шествие със светлата икона тържествено пое към централния градски площад под радостните погледи на местното население. Начело извърха гвардейци в носен духов оркестър. Девойки в народни носии разнасяха благоуханни цветя по улицата. Придружавана от митрополитните, епископите и свещените на БПЦ, архересите и йерейте гости от поместните православни църкви, подредени в шпалир около нея, светлата икона пое по централната улица на града. Ситен дъжд ороси цър-



# ЛИТИЙНО ШЕСТВИЕ в навечерието на прославянето

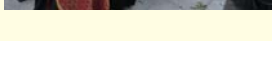


ковата процесия и митроградията гр. Батак. Местни жители споделиха, че сегаедно в този ден небето над града проплаква за верски изпитите шещенослужители, мъже, жени и непърсти деца.

Редом с Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Николай иконата следваха заместник министър-председателят на Р България г-н Цветан Цветанов, министърът на отбраната г-н Анон Ангелов, заместник-председателят на Народното събрание г-жа Екатерина Миланова, кметът на Батак г-н Петър Пулов, кметът на Пловдив г-н Славо Атанасов и много други официални гости.

Шествието красиво потече по главната улица, оцветя с цветя и достига до старинния храм „Св. Недела“, станала ним свидетел на мъченическата смърт на жителите на Батак през май 1876 година. От там бе изнесена ползатена дърворезбена рака с шестите мощи на св. Баташки мъченици. Тя бе поставена редом с украинската свещи от цветя св. икона пред позлата, специално издигнат на централния площад „Освобождение“ за предстоящите тържествени богослужения в прослава на мъчениците.

А. К.



# ПРАЗНИЧНА ВЕЧЕРНЯ ПО ПОВОД ПРОСЛАВЛЕНИЕТО

На 16 май в навечерието на дена, определен за честване на канонизираните св. Баташки мъченици, Негово Високосекоещенство Пловдивският митрополит Николай отслужи празничната вечерня, която се състоя на главния площад в Батак – в непосредствена близост до историческия и светски за всички православни християни храм „Св. Неделя“, където св. Баташки мъченици са отидани живи за Христа.

На митрополит Николай съслужиха: митрополитът за Сивасу и Сиагирите – Велика патриаршия; Иконопиският митрополит Теодор – Александрийска патриаршия; Моравския епископ Антоний – Сръбска патриаршия; епископът на Гюргево Амвросий – Румънска патриаршия; Арменския епископ Нестарий – Капска архиепископия; Христиниоският епископ Прокхий – Еладска архиепископия; Сурабския епископ Григорий – Писка митрополитство; митрополитът Игнатий – Албанска архиепископия, архимандрит Георгиев Сакур – Антиохийска пат-

риаршия, прот. Дейвид Макфий – Православна църква в Америка, и епископ Памел Тозоров – Чешка архиепископия. В съслужението участваха и високосекоещенствата на Българската православна църква: Видинският митрополит Дометян, Велпоградският митрополит Григорий, Русенският митрополит Неофит, Невропатският митрополит Наталиан, Пловчанският митрополит Гапария, Стобийският еп. Нурм, Деволски еп. Тодорий, Знеполски еп. Йоан, Велички еп. Спаций, Тракиянополски еп. Киприян, Агтонийски еп. Борис, Константиновски еп. Антоний и Бричански еп. Григорий.

Към участващите в празничната вечерня молитви и песнопения присъединиха и изгумизът на Църковния манастир „Св. безсребреници Колма и Демиян“ архимандрит Евгений, архимандрит Калист – протосъдия на Славянския митрополит Видински, архимандрит Полякир – председател

на църковното настоятелство на катарския храм „Св. Димитър“ – Видин, изгумизата на Калотерския манастир сестра Валентина, изгумизата на Куленския манастир сестра Анастасия, изгумизата на Мулавския манастир „Св. Петка“ сестра Юлига, изгумизата на Долнославския манастир „Св. апа Петър и Павле“ сестра Марина, ректорът на Софийската и на Пловдивската духовна семинария старш. лек. д-р Златир Димев и професорът Добромир Костов заедно с техните възпитаници, български и чуждестранни монаси и монахини, над 250 свещеници от Пловдивска, Софийска, Славянска, Врачанска и други епархии на БИЦ, голямо число миряни православни християни, някои от които се бяха организирани в поклоннически групи, дошли в Батак от всички пре-

общи на Него; защото благодат и милост има за светите Му и промисла за избраниците Му. „А праведниците живеят до Бога; награда им е у Господа и грядат за тях у Великия. Затова те ще полудат царство на славата и венец на красотата от ръката на Господа, защото



Той ще ги закрили е десницата и ще ги заведе в мисната. Той ще вие със всеоръжие – ревност, и ще възбуди творите за отъмнене на гробовете; ще облекче за броя правдата, и ще Си наложат на албан – неспиритията съд; ще вземе за непобедим щит – съвестта; строгия Си гняй ще вземат като меч, и светът ще се опълчи с Него против безумците. Ще захвъркат православни светкавични стрели, и от облаците, като от силно оръжие, ще полетят в лудата, и като от каменометно оръдие с ярост ще се изстрелят; ще възнегуваа против тях морската вода,

и Той ще ги закрили е десницата и ще ги заведе в мисната. Той ще вие със всеоръжие – ревност, и ще възбуди творите за отъмнене на гробовете; ще облекче за броя правдата, и ще Си наложат на албан – неспиритията съд; ще вземе за непобедим щит – съвестта; строгия Си гняй ще вземат като меч, и светът ще се опълчи с Него против безумците. Ще захвъркат православни светкавични стрели, и от облаците, като от силно оръжие, ще полетят в лудата, и като от каменометно оръдие с ярост ще се изстрелят; ще възнегуваа против тях морската вода,

Видинска\* (Премъдрост Соломонова 3:1-9; 5:15; 6:3).

Красивите изгледни на пловдивският митрополитски хор „Св. апостол Ерм“ и семинаристите от Софийската духовна семинария, ръководени от г-н Любомир Игнатов, украсяваха тържествената богослужба, допълнително възбудяла сърцата на всички присъстващи към все по-доблестно осмисляне повода на св. Баташки мъченици, споделяно от благодарност към тях и техния пример.

По време на празничната вечерня се отслужиха и молитви, доуховните и варяните християни, след като бяха призовани от Пловдивския митрополит Николай, лично присъстваша молитвата „Отче наш“. Веднага след това заместник митрополит-председателя на Р България г-н Цветан Цветанов се качи на покрита



та сена и застана до владичката гробница на видинския архимандрит. Отгукът бяха дадени старш. еп. Мина Минчев, председател на митрополитската категория „Св. Неделя“ в София.

Възнесено у всички присъстващи достигаха светла кулминация времето на тържественото слово в чест на св. Баташки мъченици, което Негово Високосекоещенство Пловдивският митрополит Николай прогнеше с архаистичка любов и искрена гряжа за добро бъдеще на България и българския народ.

След това г-н Цветан Цветанов, от името на митрополит-председателя г-н Божко Борков, предаде на Пловдивския митрополит дара от българското присъщество – св. утвар, която да бъде използвана по време на възстановеното богослужение във вече действащия храм „Св. Неделя“ в Батак. Митрополит Николай отпрати тогава св. благодатен ека българската държава и

общинската власт за неопределено съдействие, омазано на Пловдивския св. митрополита в името на канонизираните Баташки мъченици, което служи за пробуждане на народната ни съвест и за възкръсване на вярата и благочестието ни.

Тържественото прозвуча с похвалите на вестия в храм „Св. Неделя“, по време на което г-н Цветанов отбеляза, че днес Батак е по-различен от онова, което се слушавше в него. Заложено след 135 години. После след канонизацията си. Баташки мъченици ще се молят за всички нас още по-успешно и България ще преживява, за което Българската православна църква има огромни примери.

Искрено и топло прозвуча и словото на г-н Цветанов г-н Петър Пузов, а което топло подкрепя, че чрез Божията благодат ни се дава и благодарнието, и зарплата, и щастие, и всеки напредък.

Здравите поздравителни адреси по повод наблюдавания празник на града – 17 май, а след тях г-н Илйоний Иванев



риаршия, прот. Дейвид Макфий – Православна църква в Америка, и епископ Памел Тозоров – Чешка архиепископия. В съслужението участваха и високосекоещенствата на Българската православна църква: Видинският митрополит Дометян, Велпоградският митрополит Григорий, Русенският митрополит Неофит, Невропатският митрополит Наталиан, Пловчанският митрополит Гапария, Стобийският еп. Нурм, Деволски еп. Тодорий, Знеполски еп. Йоан, Велички еп. Спаций, Тракиянополски еп. Киприян, Агтонийски еп. Борис, Константиновски еп. Антоний и Бричански еп. Григорий.

Към участващите в празничната вечерня молитви и песнопения присъединиха и изгумизът на Църковния манастир „Св. безсребреници Колма и Демиян“ архимандрит Евгений, архимандрит Калист – протосъдия на Славянския митрополит Видински, архимандрит Полякир – председател

на църковното настоятелство на катарския храм „Св. Димитър“ – Видин, изгумизата на Калотерския манастир сестра Валентина, изгумизата на Куленския манастир сестра Анастасия, изгумизата на Мулавския манастир „Св. Петка“ сестра Юлига, изгумизата на Долнославския манастир „Св. апа Петър и Павле“ сестра Марина, ректорът на Софийската и на Пловдивската духовна семинария старш. лек. д-р Златир Димев и професорът Добромир Костов заедно с техните възпитаници, български и чуждестранни монаси и монахини, над 250 свещеници от Пловдивска, Софийска, Славянска, Врачанска и други епархии на БИЦ, голямо число миряни православни християни, някои от които се бяха организирани в поклоннически групи, дошли в Батак от всички пре-

деси на България. Държавните и общинските власти, представени от заместник митрополит-председателя на Р България г-н Цветан Цветанов, заместник-председателя на Народното събрание г-жа Екатерина Михайлова, министъра на отбраната г-н Анио Ангелов, кмета на Батак г-н Петър Пузов, кмета на Пловдив г-н Славчо Атанасов и много други официални гости, които с особена почта и възбудено участие в молитвено честване на св. Баташки мъченици и в посвещаването го зар-проделиха.

По Божия милост по-ройният дядо, който същият София едновременно облекча земята от Сербия като Цингов цар и владар Батак включително, стигащи до гряд Батак само поради забавянето го зълмева, а със започването на празничната вечерня със същия сив. Над стесно се множеството скръбно и тихо прелитаха съвместно ширещите, ободите се носеха по небето като ангелски

дат много облагодетелствания, защото Господ ги е изпитал и ги е намерил достойни за Него. Той ги е изпитал като хлято в горещия щелят земя, и като най-съвършена жертва. Когато им се въздава, те не блещат като искри, които лаят по стърнището. Ще съдят племена, и ще владеят над народи, а над тях ще шарва Господ новски. Които се Нему издват, ще похват истината, и верните в любовта ще

и реките свирено ще ги издват; ще встане против тях духът на силата и ще ги разнесе като въздух. Тъй беззаковането ще опустоши щелята земя, и като довинето ще катуре презлето на силните. Затова, слушащите, цар, и разберете, научете се, съди от земния краище! Внимавайте, вие, които владеете множествата и които се гордесте през израильте! От Господа ви е дадена властта, и силата – от

Десислав  
ПАВАНТОВА

## Величание

Величаем ви, страстотърци, свети Батшани новомъченици, и почитаме вашите честни страдания, които сте претърпели за Христа!



„Милост! Милост! Човешки сме!“ – били последните думи, които преди 135 г. прозвучали в старата батанска църква, посветена на света великомъченица Неделя. „Милост! Милост!“ – проскри затворилите се в църквата батанци и вдигнали с надежда, че ще я поумат, мандалото на главната врата. Отворили с надежда – да онеможат сърцата на своите нападатели! Но тя била напразна. Защото не човешки същества се показвали на вратата, а „най-отчаяните кръвници“... Онова, което се случило след пахването им в църквата, ние знаем. Виквете за милост на старците, на жените, на майките... на децата били заглушавани от зверолюбните рожка в убийствата. Изгнание е молитва за пощада към тях ръце били съисчници. Колко време траело това клане? Докато падателите убождаха си за ислания кръвава тишина. Смушавана не от тихо шепненици пред иконите моллита устни. А от стенанията на по чудо оцелелите ранени и предсмъртните стонове на умрялите. После и те заглаждали... Останала срамващата кръвта гледа, която посрещвала и представителите на Великите сили. Погресени от ужаса, американският кореспондент Магхахан описва видяното в църката: „Църквата не беше много широка, забивахосе на от ниска каменна стена... Отначало не забелязах нищо особено. Зловооние беше толкова голямо, че едва можах да погледна около нас... Това, което ни се стори маса от камъни и боклук пред нас, бе в действителност грамада от човешки трунове, покрити отгоре с тънка наслоявка от камъни и пръст. Целият църковен двор еден покрив с тях...“

След време отново забелязали църковната камбана. Отново започнали да се събират хора и двора на църквата „Св. Неделя“. Но вече само с една молитва на уста: „Упокой, Спасе наш, с праведните раби Твои, и сив весели по двора на църквата Твоя...“ До днес, когато

Намериха се несмислени по сърце и ум, които по чужди кръво и ливновни интереси да оспорват, да от-

# Гори ли още кандилото на Бярата в душите ни

Слово на Негово Високосреосвещенство Пловдивски митрополит Николай



то в тази църква отново се пренесе не кръвава, а безкръвната Жертва на Господа Исуса Христа; прозвучаха отново думите на литургийното евангелие, четено някога тук, с вяра, любов и духовни сили от свидетеломъчениците Нейчо и Петър. Сета от местото на тяхното достойно служение ние отправяме към тях молитва като към свети. Молитвата ни днес не е за батанските страдани, а към тях за нас: „Свети Батшани новомъченици, молете Бога за нас!“

Пред нас стоят светиите мошци на новопрославените и новопроскри български новомъченици, които днес тържествуват. Не погребано, а царствено шесте извъншките днес. Не мъртви воини след изгубена битка поспращае в лицето на тяхната света икона, а победители в най-страшната битка, тази за спасението на човешката душа. Сравних тези Христови воини сатаната със своята пролята в името Христово кръв. Да се вгледаме в молитвите им, да се вгледаме в ликоните им. И да чуем какво ни казват.

Тези не са многослови. Само две думи ни казват: **Вярата опазваме.** Бащината и майчинна вяра... „Аз не променям бащината си християнска вяра...“ Аз предпочитам да умра като християнин“, казал Николай вон Петров и мъжествено претърпял най-жестоките мъчения и смърт. За Православия се несмислени по сърце и ум, които по чужди кръво и ливновни интереси да оспорват, да от-

ричат мъченичеството и изповедничеството на батанци в името на вярата.

Но справедливо срещу тях въстават и оцелелите от клането батанци. Тези сивъриятли сред руините и покривните не същества за отмяне, а с надежда за нов живот. Те приели с благодарност помощта на протестантските мисионери, но отказали да ядат хляба им, когато разбрали, че с това предават православната си вяра, че проляват за тридесет сребърници душите си. На Рождество Христово настанели в болницата на лейди Странфорд отказали да приемат храна, и макар изтощени и немощни телом, единозвучно заявили: „Това, което турците не можаха да ни вземат от агтана, как сета да продем за къшея хляб?“... Слаби са думите да изразят онези чувства на сърцето и този момент на нова място. Но всичко това реди към нас въпроси след въпроси. За вярата ни. Вижте кладенец, изкопан от майките само с ръце! Вижте дълбоката ни и чуите какво ни пита: **потомци, колко е дълбока, колко е силна вашата вяра днес? Представте си конюска и наделядете, с които са конюси, за да им мерят вода. Чуят и въпроси им: колко е голям вашният конюска да откриете живота вода, която тече в живот и вечен Господ Исуса Христо? Вижте изкуратите следи по стени и чуите как ни питат какви следи не оставим ние в нашия живот. Дали въобще не оставим никакви следи, или споме-**

нит за нас не се различае като прах на вятъра? Вижте възрайта и изпозволялата прах на него. Той единствен не пита. Той моли. Чуите молбата му: **Благари, пазете свято православната си вяра, която опазиха и защитиха всички сконили главите си на мен, и всички ние, които днес прекланете глави пред тях, за тях достояните бълете...**

В издворения неговия страдателски глас изват думите на сани светители на православното: „Българини брате, към тебе се обръщам да те питам нещо... Гори ли още кандилото на вярата в душите ти? Имаш ли достояние светел в твоето кандило и следи в сърце и вътре в твоята душа?“ Не от мое име, а от името на твоите страдания, които те кръстиха във вярата Христова и те причастиха с Неговата кръв. И питам те от името на твоите деца и праведници, които от претърпяването и пламенно кандило на своята вяра наляха и запалиха кандилото на вярата в твоята душа. И питам те в името на онези дадени в твоя предци, които под нестогиниозното турско робство не позволиха да се угаси кандилото на вярата!“ Пази вярата си, българини брате!

Обични в Господа братя и сестри,

С признателност и патриотично любва полагам венци от красни шесте на вярата на твои страдания. Красни, но тлесни са тези шесте. Водени от същите чувства, с много по-голямо старание неща изплетих и попросих на светите Батшани мъченици венци неглезни от достойни за тяхната прослава деля. Амин!

Честит първи празник на светите Батшани мъченици!

Да правнава благосветен православни наш народи вярата на сива. Батшани мъченици с искреност, добротата, благодарност и усърдни молбитя, за да пребъде България пред всеките в свобода и мир, благоденствие и спасение!

На многа и благая деля!

Прознание на вечерния, 16 май 2011 г., гр. Батак,



## ТЪРЖЕСТВЕНА СВ. ЛИТУРГИЯ В ДЕВЯТА ПРОСЛАВАТА

„Ден на велика всерасполова любов“, „Исторически ден за православния български народ, за православните народи и за цялото вселенско православие“, „Неоиторни ден“, така нарече днешния 17 май Негово Високочестенство Пловдивският митрополит Николай. Защото не всеки ден се канонизират нови светни и се запалват на духовния небосклон нови неугасващи звезди, които да осветяват пътя ни към спасението.

25 арменци и над 30 армянаидрати и свещеници взеха участие в съборната света Литургия по повод първата прослава на светите Баташки мчленници и вълнока в радостта на това тържество. За да вземат участие в празника заедно с жителите на града в славия Баташка доха дошле монаси, монахини и много православни християни, но главно с еноричките си свещеници.

В годината, в която се навършват 135 години от мчленническата кончина на 184-годишен жител на Баташка избити след потушаването на Априлското въстание, новоизявилирните светни бика за първи път прославиха с отслужването на специално съставени и тах на чест богослужбени последования, поклонение на светите им мощи и на иконата им в църквата, одреден от Св. Синод в девятата си календар за тяхна прослава – 17 май.

Празничната света Литургия бе отслужена на централния градски площад „Освобождение“, възру специално издигнат за целта подиум пред Пловдивската ползателна църква със стълбен подиум, който са поклонение в честите си на мчленниците.

В съборната богослужба, оглавена от Негово Високочестенство Пловдивският митрополит Николай, съслужиха: митрополитът на Сисаний и Сиатисте Павел – Вселенския патриарх; Изюмският митрополит Теодор – Александрийския патриарх; Волкозавският митрополит Иларион – председател на отдела за външно-църковни отношения при Московската патриаршия; Моравичкият епископ Антолий – Сръбския патриарх; епископът на Гюргево Амвросий – Румънския патриарх; Арсиноският епископ Нестарий – Кипърския архиепископ; Християнополският епископ Прокхий – Еладския архиепископ; Сурапският епископ Григорий – Ползката митрополия, митрополитът Игнатий – Албанския архиепископ; архимандрит Герсортен Сакур – Антоийския патриарх; прот. Девид Маккари – Американския православна цър-

ква, и свещ. Пламен Тодоров – Чешката архиепископ.

В съслужението участваха и високочестенните и просещени арменци на Българската православна църква: Видинският митрополит Димитрий, Велико-търновският митрополит Григорий, Русенският митрополит Неофит, Неврокопският митрополит Наташия, Ловчанският митрополит Гавриил, Стобийски еп. Назум, Деволски еп. Теодосий, Звеволски еп. Йоан, Велюкски еп. Сионий, Траяновски еп. Кирилий, Атангички еп. Борис, Константинополски еп. Антолий и Бранчи еп. Григорий, както и архимандрит Евгений, игумен на Църковния манастир Св. безсребреници Козма и Димитрий и архимандрит Калист, протосигел на Сивенската митрополия.

За изпълнота и тържествеността на това забележително по своето величие и значение за най-новата история на Църквата ни събитие, дорнисе и благолетното изпълнение на певците на клироса – соборна хорова формация от педачи от Пловдивския митрополитски



църковен хор и от Софийската духовна семинария под испото ръководство на г-н Любомир Игнатов.

В проручестено слово за почитаната на Баташките мчленници митрополит Николай се обрна към нас, потомците на тези славни българи, павили до смърт като най-скъпо достояние своята вяра. Като постави въпроса: „Как да почетем най-добре тяхната памет?“ той призова да отдадем почита си към свети мчленници като им подражаваме. И ако те във време на голение срещу вярата са установ-

ли на запад, увещавана да предадат вярата си и зекери мчленя, то ние, в макар и мирни, но пак времена на изпитания за вярата, да установяме на душата помысли, на разождания страсти и изкушения. Защото „ние не можем да станем мчленници и да умрем за вярата, но можем да преболяваме в тази вяра и да умрем в нея“ – заключи архимандрит.

Накрая митрополит Николай отпави най-сърдечни благодарности към председателите на сеестрите православни църкви, че са почели инициативата, която са изпратили свои достойни представители, както и на г-н и кмета на гр. Батак Петър Паунов за споделените усилия по организацията на празненствата.

Първо служажите арменци и свещенослужажите, а после и богомилният народ преклониха главата и сърца пред мощите на светите Божии угодници – нововорославените Баташки мчленници, „победи на най-страшната битка – тази за спасението на човешката душа“ – с една молитва: „Свети мчленници Баташки, моете Бюга за нас!“

По-късно, по време на тържественния обяд, оглавяващите църковните делегации от сеестрите православни църкви поднесоха своите официални приветствия.

От името на Негово Светейшество Константинополския патриарх Вартоломей, приветствие поднесе високочестенственият Павел, митрополит на Сисаний и Сиатиста. В него бе изтъкнато, че Църквата има свитото задължение да чества паметта на убитите заради Христа. Честването на паметта им напомним и на всички нас, че трябва да следваме неотклонно техните стъпки, изведяващи ни в Пътя на Първоумченика Господ Исус Христос – път, който съставлява христовия и главната цел на нашия христовия живот. И макар че десет живеем в мирни времена, за тези от нас, които желат да се спасят не е възможно да избегнат безкривното мчленничество на съвестта, в онита си да изнятиват Божие заповеди. Тяха и ние ставаме мчленници и избира на съвестта.

„Светите мчленници са и се-

га пред нас така, както във времето на тяхното мчленничество, утешават ни и казват, както Ангелът на житие митросинои: „Не се стравявайте!“ Те ни възвестяват светлата възкресена проповед и така съживяват ние житие с тях, живеете предадим вие тленните – с тях, освободените от тленните чрез смъртта; ние слабите – с тях, силните.“

В подражението се казана Христо, че светите мчленници са живи свидетелства, че вярата Христова винаги ние побеждава юваовете срещу нея, тъй като такава е победата и „с която победата светла“, по думата на г-н Григорий Папама, а заместена на мчленничествата остават вяра за Църквата места на Божественото откровение, на явяване на Божията слава и непрестанно служажие на честното Му и свитото име.

Като израи родостта си да се срещне с Негово Светейшество – Българския патриарх Максим и да вземе участие в това големо тържество за нашата Църква, представителът на Руската православна църква високочестенственият Волкозавският митрополит Иларион, председател на отдела по външно-църковни отношения, каза: „В това, което по честването мчленници се счита за трагедия, Църквата вижда тържество и слава и славата Божия, тържество на човешкия дух. Мчленничеството пловдивци е въздвигнала челата на Църквата. Не случийно Терзултан с казак, че хрият на мчленниците е семето на христовността“.

Като изтъкна колко важно е за войнстваната Църква да има в лице на светните молитвени застъпници пред Божия престол и пример за подражание, митрополитът призова да помним, че времето на мчленничество и изповедничество за Църквата никога не е свършвало, макар в различни исторически периоди гоминацията да са приобили различно лице. А това, което се случило в Батак през 1876 г., отново се повтаря в различни страни на света, но ние трябва да помним, че славата Божия винаги ще продължава човешката немощ и портите адони никога няма да падателат над Църквата Христова.

Александра КАРАМИХАЛЕВА



# „Възрадвайте се, верни, възтържествувай цяла земя, заради светите Баташки мъченици“

Слово произнесено в деня на св. Баташки мъченици след съборната архиерейска св. Литургия в гр. Батак

Празнуваме ден на велика, несправолана радост. Ден като слани миг, който може да бъде единствен в живота на всички нас. Ако и годините ни да надхвърлят сто. Защото не всеки ден се канонизират и прославят нови светии на светата Православна църква. Не всеки ден се запалват на духовна небосклон нови неугаасящи звезди, които да осветяват пътя на нас човеште. Исторически е този ден за всички нас. За православните българи, за следците ни и събратя по православна вяра гър-

га те всички лежат тука безсмъртни; не се чува нищо плащ, нищо ужасни викове, които вояли за пощада...

А то, днес те тържествуват!  
„Нито плащ, нищо ужасни викове, нищо вопли за пощада“ те чуват днес от тук. А спасовице за Бога Живий, за Когото те единия достойни бака. Спасовице, което можем да чуем не с уши,

твта на гнева и омрачата, изпълвай сърцата си не с мсът, а със съжаление и жал към зверонодобите ни убийци, помогнете и на нас, вашите потомци, да бъдем ваши достойни подражатели, побеждавайки с духовно великозост и смирение всяко зло намерение срещу нас.

Обични, братя и сестри,

На този светий празник обаче, не ни желаем

и неурткови ямур; те са усотоди спрямо немощните страдащи, а ти преозладвай непристойните и порочни помисли, които илюбовстват в сърцето ти – така подражай на мъчениците!

Баташки мъченици! Да, не можем да станем като тях мъченици за вярата. Но можем да пребудваме и тази Православна вяра и да умрем в нея. Може би не можем да придобим техните личезари добродетели. Но можем да усвоим повисана от тях – добродетелта на поканието. Можем да



ци, сърби и румънци, за православните славянски народи, за Вселенското православие. Колко велика е Божията милост към нас, че ни уведомя не само да бъдем свидетели, а преки участници в това тържество, в което и земните дивуват, и небесните жители – ангели и светии се радват...

Погледяте, братя и сестри, колко дивувателен е Бог, когато прославя онези, които Го обичат, и в общота си към Него полагат живота си.

Батак преди 135 г., в дните след сканелото, в описанието на американския кореспондент Магдалан: Тука се разлагат наред под жегките зари на слънцето телата на младежките, които в недоумение са гледали в минутата на смъртта лекващото оръжие...; деня, които са изпуснали духа си посред ужаса, които ги е обзел; момч, които наизпазно са мювили за пощада; майки, които са се старали да защитят своите рожди. Се-

а съсърце. Със сърце скаршено и смирено Баташки да чуем, че светите Баташки новомъченици не само спасовице за Бога, но и ни говорят. И техните думи ще се сторят страни и неразибраими за много от съвременниците ни днес. Защото не за мст говорят и призовават те. Святи им уста нареждат свети думи: милост найчистата жертва, която Бог иска от нас; мир зашто ако имаме в нас мир, изляви около нас ще се спасят; любов към ближния, но не любов лицемерна, а към всеки, и особено към онези, които ни мисли злото; проща за да бъдем истински Христови последователи.

Свети свещенномъченици Петре и Нейчо, свети старце а великомъченици Трендафила и всички вие мъченици баташки – майки и младежките, мъже, момци и девички, старци и стражи и жени, които не предадете светата ни православна вяра, а се възтържествува на слабите чуче-



да изричате тежки думи, а думи на вяса утеха и радост, и това, което най-много ни възмува, е как най-добре да поместим павета на онези, заради които сме се събрали. Това е оное: като подражаваме на вярата им! Но че кажем: „Как можем сега да подражаваме на мъчениците? Сега не е време на гонение“ – пита светилл Златоуст. – Това го знам и аз; не е време на гонение, но е време да миченичествем; не е време за таква подвизи, но е време за таква венци; не ни прелесдават хора, но ни прелесдават бевосе; не ни гонят мъченици, а ни гонят диволът... ти не видяват пред себе си възгени, но усомни разпаления пламък на похотта. Те са погълтали възгени, а ти обуздавай гнева, този див

обичаме нашата свидна Татковина България, така както те са я обичали. И тогава наистина си станем подражатели на вярата им.

„Възрадвайте се, верни, възтържествувай цяла земя, заради светите Баташки мъченици“ – това чудно украшение и венец на родната сватост, този сияен образ на Самия Христос. Защото както Христос бе заклан като агне заради греховете на света, така тези Божии агънци бяха заклани за греховете на народа ни; както Христос освободи човеште от робството на дяволата, така светите мъченици избавят от днави и болести пончашите с любов и вяра светлата им памет. Амин!

**ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!**

Този брой се и днава със самостоятелностю на Пловдивска св. литургия!!!

Силките в броя са на следните автори: Неделн ПЕНЕВ, архим. ЮЛИКАРИ, Весели ИГНАТОВА.

ЗАПОЧВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2011 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	26,00 лв.
6 месеца.....	13,00 лв.
3 месеца.....	6,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕСА НА РЕДАКЦИЙТА  
СВ. СИНОД, София – 1000  
ул. „Оборище“ № 4  
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16  
МОЛ. Танка Тончева Христова  
e-mail: sinizdat@gmail.com  
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ  
Работим не се връщаме.

Банковска сметка на Синодално издателство на БПЦ  
„ФинКредит Булбанк“ – софийска ул. „Алабаш“ № 58  
IBAN: BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCNRG6F  
Сметте да се изпращат с пощенски запис или по банковска сметка,  
в които да се изпращат тоннаж адрес и пощенски код на получателя!  
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и  
не бива да се използва за боготворни нужди.